

Kresba: Klára Kunovičová, 2. G

ÚVODNÍK

Jak tak hledím do kalendáře, zjišťuji, že jsme se s nevídanou rychlostí přiblížili až do druhého pololetí. Pro většinu SOUPÁKŮ to znamená další půlroční příležitost k vylepšování si svých pracně dobytých výsledků, ale pro maturitní ročník nastávající pololetí znamená mnohem více. Jednou z neočekávanějších školních akcí je maturitní ples. Ten letošní se týká třídy 2.G (jak bývá zvykem) v čele s Mgr. Martinem Mackem. V tomto čísle Bezevšeho se Vám pokusíme přiblížit atmosféru plesu - to samozřejmě nebude vše. Je sice pravda, že jsme poskytli pro naše letošní maturanty dost prostoru, ale ne všechno :).

V minulých číslech jsme Vás průběžně informovali o vybírání peněz určených k potěše dětí z dětského domova a opuštěných pejsků v místním psím útulku. Sice se nám nepodařilo dětičky obdarovat ještě před Vánoci, ale na milé a potřebné dárky je

vždy ten správný okamžik. Za vydání tří čísel tohoto školního plátku se vybralo něco málo přes 1.200 Kč, za které redakční rada nakoupila tempery, pastelky, tiskátka, štětce a něco na zub.

Po dohodě s rumburským dětským domovem jsme se rozhodli uspořádat sbírku pod názvem AKCE PASTELKA, se kterou budete blíže seznámeni na stránkách tohoto čísla. Věříme, že se zapojíte i vy. Kdo by nechtěl přispět k rozzáření dětských očí.

Abychom nezapomínali na pejsky. Samozřejmě se také dočkají, a to na konci školního roku.

Na přelomu listopadu a prosince studentky SOUP uspořádaly výstavu dětských prací pod názvem OD DĚTÍ NEJEN PRO DĚTI. Musím přiznat, že jsme byly mile překvapeny účastí nejen naší školy, ale hlavně okolí Rumburka. Vždyť skoro 200 párů očí přišlo zhlédnout tuto mini výstavku v prostorách Farní charity.

Tak, ohlednutí se za minulým rokem již bylo dost, tak šupem do toho letošního...

- éro -

Maturanti - 2. G

DM 1 - LEDEN, ÚNOR

Venku bylo v těchto zimních dnech často sněhobílo, které několikrát zlákalobyvatele „intru“ ke skoro dětskému zimnímu dovádění.

Stále se chodí na internet - studovat i hrát si, občas televize, video. Dívky se sportovní duši nejméně jednou týdně cvičí. Velmi oblíbené je plavání v bazénu.

Jakých dalších akcí se mohli ubytovaní studenti zúčastnit?

Několikrát proběhly PSYCHOHRY a přišli na ně i kluci z DM II. Dívky se mohly přijít poradit do KOSMETICKÉ PORADNY - jak pečovat o pokožku a vlasy. Hodně lidí se zapojilo do BESEDY s panem ředitelem PaedDr. Svatoplukem Kubešem o problémech na domově mládeže i učilišti.

Proběhla první ze série besed s vyučujícími - „HORKÉ KŘESLO“, jejichž cílem je,

aby studenti poznali své učitele nejen jako pedagogy, ale i po lidské stránce. Prvním hostem byl ing. Roman Svoboda, který odvážně odpovídal na otázky o svých prvních láskách, dětství, o tom, co má rád, co ho baví, jaké ženy se mu líbí, v jakém je znamení atd.

Únorovou perličkou byla STEZKA ODVAHY, kdy holky byly vrženy do temných a strašidelných nočních chodeb školy, plných nástrah v podobě nejstarších kluků, kteří se ve strašení holek nádherně vyžívali a užívali si každé jejich pištění.

A samozřejmě, že všechny tyto dny žila 2.G přípravou svého plesu. Vymýšlelo se, zkoušelo, navrhovalo, zařizovalo, zamítalo, hádalo, organizovalo, mnohdy do pozdních večerních hodin. Vždyť maturitní ples je jednou za život.

Bc. Lenka Obergruberová

BEZEVS

AKCE PASTELKA

Po tom, co redakční rada BEZEVŠEHO v čele s p. Šabatovou navštívila místní dětský domov u příležitosti předání kreslicích potřeb koupených za peníze vybrané z dobrovolných příspěvků za školní časopis, se rozhodla pomáhat dál.

Přišli jsme na to, jak aktivně zapojit celé polygrafické učiliště. Vznikla tzv. „Akce pastelka“, v této akci se jedná především o sběr pastelek a samozřejmě i jiných kreslicích potřeb.

Naším cílem je od každého studenta, či zaměstnance vybrat alespoň jednu jedinou pastelku, celkový počet by se mohl přiblížit 250 kusům. To už je poměrně slušná zásoba, umožňující rozvinutí dětské fantazie a zpříjemnění deštivých dnů.

Pomoci může každý. Pastelky je možné předat osobně p. Šabatové (kabinet ve třetím patře). Děkujeme RR.

-cto-

Pozn. redakce: Děkujeme všem, kteří už nosí pastelky, někteří celé svazky a Ivan M. celou bednu pastelek, ořezávek a fixů. Díky!!!

A NAŠE DOJMY Z DĚTSKÉHO DOMOVA?

Bylo mi potěšení rozzářit dětské tvářičky. Znova jsem přehodnotila hodnoty lidského života. Nevěřila bych, že bombón svede vykouzlit upřímný úsměv. Těšila jsem se na to, že se opět shledám s dětmi, se kterými jsem poměrně dlouho trávil svůj volný čas. Bohužel, jak jsem hledala, nenašla jsem je. Bylo mi to trochu líto, ale pak jsem hodila svou sobeckost za hlavu a byla ráda, že právě tito smíškové už nejsou v dětském domově. Možná mají nové rodiny, kdo ví. Přála bych to jak jim, tak ostatním dětem z dětských domovů a podobných zařízení. Zázemí a lásku potřebují všechny děti.

Jen mě znepokojuje náš systém, týkající se osvojování dětí, který má své chyby. O chybách se ví, ale bohužel se s nimi moc nedělá. Přála bych našim zákonodárcům, aby dostali odvahu postavit se těmto problémům, vzniklých právě s oněch chyb, čelem a přestali před nimi utíkat!

-éro-

Když jsme šli do dětského domova, měla jsem ohromnou radost, že zase uvidím „své“ děti. Hned, jak jsme přišli do budovy A, jsem očima hledala malého Péťu, kterému jsem utírala slzičky poté, co do jejich obývacího pokoje 5. prosince 2003 vlétli dva oškliví čerti. Mám hroznou radost, když udělám radost někomu jinému. A ty dětičky měly radost, když dostaly pár bombónků, které jsme jim donesli. Asi před třemi roky jsem tam byla poprvé s varnsdorfským gymplem. Tehdy jsem nevěděla, co si mám představit a jak se k takovým dětem chovat. Ale jakmile jste mezi nimi, jste úplně v jiném světě.

Milí čtenáři,

jsem ráda, že se znovuzrodily noviny Bezevšeho, které nejen čtete, ale mnozí přispíváte a je vás stále více. Děkuji Aše, která dře jako mezek, nejen že píše, ale také pěkně prohání redakční radu, děkuji Honzovi R. za jeho povídky a mnoho dalších příspěvků, Lindě, bez které by to také nešlo, a Radce z 1.B. Také děkuji ostatním studentům, kteří se zapojili a pro noviny leccos napsali a nakreslili (Klára, Tereza, Martin, -kůň- a další).

Díky Vaší práci se klubou z ulity moc pěkné noviny, po kterých se naši studenti začínají ptát. Proto jsme mohli z dobrovolných příspěvků koupit pro děti z dětského domova tempery, štětce, razítka a pastelky a udělat jim alespoň malou radost.

Své pocity z návštěvy dětského domova vám jistě členové redakční rady popíší sami. Já sama za sebe mohu říct, že mi nebylo lehkou, sama mám malé děti a vím, jak moc nás - rodiče potřebují. Neumím si představit, že bych je odložila. Také vím, jak těžká a předlouhá je cesta k náhradním rodičům a mnohdy těstě před cílem adopce ztroskotá. Víím, že jediná cesta k nápravě je ve vás, budoucích rodičích. Dejte jednou svým dětem spoustu lásky a nenechte je nikdy citově strádat.

Iva Šabatová

Nejdříve si vás nedůvěřivě prohlížejí, a když zjistí, že pro ně něco máte a že jste hodní, hrají si s vámi hodiny a hodiny. Potom vás ani nechtějí pustit pryč. Nejradyji bych si všechny ty dětičky vzala domů, kdyby to šlo.

-lincy-

Líbilo se mi tam. Dětičky mají svůj domov útulný a mají zde také hodné sestřičky, které se o ně postarají - tak to někdy nebývá v opravdových rodinách. Původně jsem si myslel, že tam bude dětí třikrát méně a moc se mi líbilo, jak byly vděčné za každý bombón, co jsem jim dal, za pouhou maličkost. Kéž by to tak bylo i u některých dospělejších lidí, jelikož jsem se v životě ocitnul v mnoha situacích, u kterých se dá říct - za dobrotu na žebrotu.

-les-

Bez názvu

IVANA SVOBODOVÁ

*Noc jak černá katedrála
ted' teskně rozvírá svůj klín.
Obrůstá už léta slézem
a já náhle nevím, s kým
před její oltář předstoupím.*

*Jsem trochu zmrzlá
pozdním deštěm
a v hlavě mi prudce buší krev.
Pod žebrovím naplým mrazem
padají hvězdy a tříští zpěv.*

Honza Richter

NA POKRAJI SMRTI

Na co je život? Na to, abychom byli šťastní, měli se rádi, učili se novým poznatkům, ale i hádali se, nesnášeli, a také umírali. Já jsem jednou málem sklouzl rovnou k tomu poslednímu. Ve čtvrtém čísle jsem se filozoficky zamýšlel nad tím, co je den. Musím k tomu dodat, že takový den, sedm let starý, vidím jako včera.

Po každé, když jdu ze školy, cestou domů procházím kolem takového špinavého smrdutého rybníčku. Rodiče doma i učitelé ve škole nás všechny děti z „Rumbajzu“ varovali, abychom si tam dávali pozor a nedělali blbosti, jelikož rybníček je asi pět metrů hluboký.

Nastal můj osudový prosincový den v roce 1996. Sníh ještě nebyl, ale že by byly tropikány, to se také říct nedá. Šel jsem ze školy, samozřejmě jak jinak než sám (to jsem já, typický melancholický „flegmouš“) a „ňákej“ rybníček jsem bral na lehkou váhu. Zastavil jsem se a našlapoval do něj v domnění, že stojím na břehu. A najednou ŠPLOUCH, sklouznul jsem rovnou do vody. Holiny na nohách, těžká taška a bunda mě táhnou pod vodu. Ruce mi kloužou po zabláceném břehu a usmívající se zubatá si za stromem brousí kosu - ale né - hajzlík Honza se vytáhl na břeh. Tento okamžik byl můj první a poslední, kdy jsem aspoň trochu bral život vážně. Chvilí jsem ležel na zemi, pak se zvedl a šel, jako by se nic nestalo. Rozhodl jsem se, že to doma zatajím, ale nepovedlo se. To, že jsem vypadal jak rákosníček a smrděl snad až do Šluknova, nešlo zakrýt. Jedno si dokážu vysvětlit dodnes. Z fyzikálního hlediska by se malý třetáček jako já za těchto okolností nemohl vytáhnout - a to je právě to zajímavé mezi nebem a zemí - člověk ani neví, co v sobě má, dokud se neprojeví pud sebezáchovy. Musím také podotknout, že se na mě usmál osud a tu zubatou hnal, až kosu ztratila. A flegmatický náhled na život neztratím do smrti a to částečně kvůli této příhodě, díky níž si v každé životní situaci řeknu: No co, vždyť je to fuk (moje nejčastější věta). Podle mě má osud i kladnou tvář, jen ji musíme chtít vnímat.

-les-

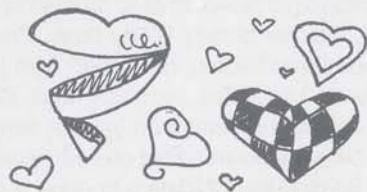
Kresba: Klára Kunovičová, 2. G

VALENTÝN

Oslava sv. Valentýna je připomínkou památky kněze Valentýna, který přišel do Říma za vlády císaře Marka Aurelia Claudia. Podle legendy se tento duševně nemocný císař rozhodl zrušit manželství, neboť ženatí muži podle něj nebyli dobrými válečníky. Kněz Valentýn však přes jeho výslovný zákaz tajně oddával milence, za což byl uvržen do vězení. Po roce žaláře císař Valentýnovi navrhl, aby se zřekl křesťanské víry a zachránil si tak život. Kněz však jeho nabídku odmítl a Claudius jej dal hned popravit. Poslední vzkaz, který Valentýn poslal dceři vězeňského dozorce před svou smrtí, končil slovy: „Od Tvého Valentýna.“ Říká se, že nad Valentýnovým hrobem za římskými hradbami vykvetly růžové květy mandlovníku.

Nejstarší známou valentýnku v podobě milostné básně napsal v roce 1415 vévoda Charles Orleánský své ženě v době, kdy byl uvězněn v londýnském Toweru. První dochované psaní s valentýnou adresovala Angličanka Kartery Brewsová jistému Johnu Pastorovi 14. února 1477. V milostném vyzvání se svého snoubence pokoušela přesvědčit k sňatku.

- brin -

<Žádná>Kresba: Klára Kunovičová, 2. G

Květiny lásky

Hycint - jsi skvělá, měli bychom to spolu oslavit

Karafiát bílý - rozhodni se brzy

Karafiát červený - bolí mě tvé otálení

Kosatec - tichá voda břehy mele

Lilie bílá - nevinnost tě zdobí

Lilie červená - netoužím po bohatství

Narcis bílý - tvá hrdost tě činí směšnou

Narcis žlutý - myslím jen na tebe

Růže bílá - nadevše čisté svědomí

Růže růžová - obdivuji tvou krásu

Růže rudá - náležím jen tobě

Růže žlutá - závist, mlčení, nevěrnost

Tulipán - pýcha předchází pád

A na závěr mám pro vás malou radu. Kdybyste lásku chtěli probudit v nějakém človíčkovi, vsaďte na afrodisiaka. Nejznámějším je již od středověku granátovník, lidová moudrost nedá dopustit ani na hřebíček, skořici, muškát, ale i pepř. Povzbuzující je i slunečnice...

S Valentýnem je spojena ještě jedna pověra. Nezadané dívky by se měly prý soustředit na to, jaký druh ptáka v den sv. Valentýna uvidí jako první. Napoví jim, jaký bude jejich vyvolený:

Citáty - láska :)

Láska je triumf fantazie nad inteligencí..

Láska na první pohled je často jen na první pohled láska..

Odloučení působí na lásku jako vítr na oheň, malé rodmýchá, velké uhasí..

Přátelství stejně jako láska pramení z nedorozumění..

Lásku nepoznáme v okamžiku, kdy nalezneme dokonalého člověka, ale v okamžiku, kdy ho jako takového začnem vidět..

Žárlivost je nedostatek úcty, kterou milujeme..

Lépe být smutný s láskou, než veselý bez ní..

- oxy -

A teď trochu z jiného soudku :) ...

Chemická analýza polibku :

Chemickou analýzou polibku bylo zjištěno, že jeden polibek obsahuje:

0,6 vody	0,3 soli
0,7 bílkovin	0,4 tuku
0,2 slin	2,1 bakterií

Podle lékařů je jeden polibek 3 minuty života navíc!

- oxy -

Názory na lásku

Lékař: „Je to nemoc, při které patří oba do postele.“

Hudebník: „Je to duo, ze kterého se lehce stane trio.“

Horník: „Je to jáma, do které spadnou dva a vyjdou tři.“

- oxy -

Sýkorka - námořník

Holubice - dobrák

Kos - farář

Vrabc - koumák

Datel - pohled na tohoto ptáka se nedoporučuje, znamená to, že dívka zůstane celý další rok sama

- brin -

SOUBOJ O RUKU SVÉ MILÉ

Souboje o ruku ctěné dámy se konaly kopím nebo mečem.

KOPÍM: Konal se koňmo. Rytíř musel mít brnění a kopí 2,5m dlouhé s korunkou na konci, aby nezranilo soupeře. Vítězem se stal ten, kdo se udržel na koni. Pokud oba zůstali na koních pokračovalo se dál - úder se bodovaly:

1 bod za zasažení štítu

2 body za zasažení trupu (hrudi)

3 body za zásah krku nebo hlavy

Pokud po třech kolech oba rytíři zůstali v sedle, vyhrál ten, který získal více bodů. To se ale stávalo málokdy. Zranění bývala běžná, ale málokdy smrtelná. Běžná zranění byly zlomeniny a pohmožděniny. No představte si, že spadnete z 1,5 metru při rychlosti 15 - 20 km/h a k tomu na sobě máte brnění, které váží 40 - 50 kg.

MEČEM: Konal se v dřevěné aréně - vždy proti sobě nastoupili dva rytíři vyzbrojení brněním, jedno nebo dvouručním mečem, palcátem, sekerou a štítem. Hmotnost celé výstroje se pohybovala okolo 90 -120 kg, což je úctyhodné. Představte si, že „koukáte otvorem 3x5 cm, máte na sobě 100 kg a ještě se oháníte mečem, který váží až 10 kg. Bodování bylo následovné:

Úder do hrudi - 1 bod

Úder do zad - 2 body

Úder na krk nebo hlavu znamenal vítězství.

Souboj se konal na 3 útoky v jednom kole.

Maximální počet kol byl 5, ale často tyto souboje trvaly 1 - 2 kola. Pokud se ani jeden rytíř nevzdal pod záminkou zranění, nebo vyčerpání, spočítaly se body a vítězem se stal rytíř s větším počtem zásahů. Zranění zde bývala horší a vážnější, také velmi bolestivá a často smrtelná. Kdo vyvázl se zlomeninou či pohmoždinou, mohl být rád, v horším případě to mohlo skončit vnitřním krvácením, sečnými ranami a potřhanými svaly. Někdy však brnění nevydrželo soupeřův útok mečem či sekerou a zbraň brněním pronikla - to většinou znamenalo smrt.

No a řekněte sami, nejste rádi, že žijete v 21. století a nemusíte se kvůli „holce“ takhle ničit?

- kůň -

Kresba: - kůň -, 2. A

ČESKO HLEDÁ SUPERSTAR

15. 11. 2003

Tento rok jsme s kamarádkou pilně sledovali pořad na RTL: „Německo hledá Superhvězdu“. Velice nás to zaujalo a říkali jsme si, že až bude tento pořad v České republice, určitě se do něho přihlásíme (vždy nás bavila hudebka, zpívání nám šlo). Už dlouho jsem se s kámoškou ne bavil, ale před týdnem jsem se s ní potkal (to už dávali na Nově upoutávky na konkurz do pořadu: „Česko hledá SuperStar“), zeptal jsem se jí, jestli by se tedy se mnou přihlásila, ale bohužel jí ještě nebylo šestnáct let. Do pořadu se mohou přihlásit jenom lidičky od 16 do 28 let. Já naštěstí už dávno tuto podmínku splňuji. A tak jsem vyplnil a poslal přihlášku jen sám za sebe. Nejvíce mě zaskočila otázka: Proč máme vybrat právě tebe? Nakonec jsem to vyřešil, ale odpověď si nechám pro sebe. Konkurzy se konají v Ostravě, Brně a Praze, já jsem samozřejmě napsal Prahu. Z tisíců lidí, kteří se přihlásí, vyberou pouhých sto, ze kterých opět vyberou čtyřicet a na konec zbyde jediná Superhvězda, která získá na dva roky smlouvu na vydání alespoň jednoho CD. Konkurz se koná na začátku ledna a já už jsem teď nervózní, když si představím, jak budu stát před porotou. Nevím, jestli zrovna já jsem ten pravý, ale asi si trochu věřím, jinak bych se přeci nepřihlásil. Takže uvidíme, jak to dopadne, už se moc těším!

1. 1. 2004

Cím víc se blížil leden, tím jsem byl nervóznější a čekal jsem na dopis od produkčního týmu. A najednou to bylo tady. V pozvánce bylo napsáno, že se mám dostavit 9.1.2004 v 8.30 hodin do hotelu Olympik v Sokolovské ulici. Měl jsem si připravit dvě písně, musím mít vhodné oblečení, abych zaujal, a protože to také může být má poslední chvíle, musím mít průkaz totožnosti. Zbývá mi pouhý týden a já opravdu nevím, co budu zpívat. Doufám, že něco najdu, a těším se na tuto velkou zkušenost a šanci.

12. 1. 2004

Teď zkouším vypravovat, co se odehrálo na konkurzu, který se konal v pátek 9. 1. 2004. Naštěstí jsem si stihl vybrat písničky, první od Janka Ledeckého „Proklínám“ a druhou od bratří Nedvědů „Skládanka“. Taťka si musel vzít kvůli mně dovolenou, protože sám prý nepojedu. Ráno jsme vstávali už ve čtyři hodiny, protože autobus jel okolo tři čtvrtě na pět. Vstali jsme v pohodě a sousedi asi taky, protože SuperStar se chce ráno přeci rozezpívat. Jeli jsme v pohodě, s pouhým desetiminutovým zpožděním, takže do Prahy jsme dorazili za deset minut osm. Já si pořád dokola opakoval slova, abych je nezapomněl. Už od rána se mi klepala noha, vypadalo to, že každou chvíli dostanu křeč. Náš autobus končil v Holešovicích, takže jsme museli najít metro, což se nám podařilo v mžiku, koupili jsme lístky v automatu, nasedli a jeli na Florenc, odkud nám zbývalo jít asi jeden a půl kilometru pěšky. Bylo už za pět minut půl deváté (v půl jsme tam měli být) a já v dále spatřil malý obrys velkého proskleného hotelu.

Před hotelem nikdo nestál a já si v duchu říkal, že to bude v pohodě a přijdu hned na řadu. To byl ale ovšem velký omyl. Obešli jsme nenápadný růžek a já se zhrzil, když jsem spatřil asi šest set lidí, kteří čekali přede dveřmi. Ti vpředu hlásili, že už se pouští dovnitř. Dav se však nehýbal.

Dav se nehýbal a začalo sněžit. Za námi se řadily stovky dalších lidí. Myslel jsem si, že teď začne nervozita, jak tomu bývá v obchodech, ale všichni byli příjemní, zpívali jsme, bavili jsme se, i když jsme se vůbec neznali. Byli to skvělí lidé, najednou jiní než ti, které potkávám ve škole a ve všedním životě, přihlásili se sem sami a věřili si! Když jsme se konečně dostali k prvním dveřím, zjistili jsme, že je to jen brána a že znovu projdeme ven. Za chvíli se nad našima hlavama objevila alespoň střeška. Mrzly nám prsty a najednou se objevil moderátor tohoto pořadu Ondřej Brzobohatý, říkal, že kdo zazpívá do mikrofonu, bude vpuštěn dovnitř. Pár lidí zazpívalo, ale ne moc dobře, stále jsem si ještě dost věřil. Postoupili jsme zase okousek dál a tady už opravdu byly dveře dovnitř. Ochranka pouštěla lidi pomalu po deseti. Konečně jsme byli uvnitř, taková milá paní nám každému dala formulář (mně i taťkovi), nedovedete si představit, jak se píše s tak zmrzlými prsty... A zase dlouhá chodba plná lidí, pak fronta na schodech a další pán, kterému jsem ukázal občanku a vyplněné formuláře, ten nás poslal k asistentce a ta mi na košili vylepila pořadové číslo. Konečně jsme si mohli sednout a chytli jsme bezva místo, tam, kde se vyhlášovala čísla a kde se zpívalo. Po chvílce přišel do haly Ondřej B., který zlepšil atmosféru a celý sál se rozezpíval. Zazněly asi tři písně a já byl v úplně pohodě, žádná tréma, nic. Pak chodili dobrovolníci a zpívali před celým sálem, často i s kytarou, začal jsem typovat, kdo by mohl postoupit. Postupně vyvolávali čísla vždy deseti lidí, ti odcházeli za porotou a vraceli se mnohdy naštvaní, některé holky, které nepostoupily, brečely, někteří byli i přes prohru docela v pohodě a ti, kteří postoupili, přiběhli rozjásaní s kartičkou ANO. Byli to i ti, které jsem slyšel a věřil jsem jim. A mezitím jsme pořád zpívali a mimo jiné přišla taková nenápadná slečna a zazpívala písničku z filmu Osobní strážce od Whitney Houston. Všem se na chvíli zatajil dech a zastavilo srdce, pak se ozval mohutný potlesk. Kdybych ji neviděl, řekl

bych, že to zpívá přímo W.H., prostě nádherná. Zanedlouho šla na řadu, nikdo nepochyboval o tom, že by snad nepostoupila (i moderátoři s ní dělali rozhovor). Za chvíli se vrátila, neměla cedulku ANO a měla slzy v očích, nepostoupila! Pořád se zpívalo a přede mnou bylo asi sto lidí. Jako naschvál byla vyhlášena hodinová přestávka pro porotce! Najedli jsme se a já byl krásně rozezpíváný. Šlo to rychle a moje zkáza se blížila. Moc se teď nezpívalo, moderátoři se ptali na naše pocity, trému a náladu. Vyhlásili moje číslo, taťka mi popřál hodně štěstí a já se šel zařadit. Na otázku: „Jak se cítíš“ jsem odpověděl, že zatím v pohodě. Odcházeli jsme k porotě a sál nám zatleskal. Přede dveřmi jsme se posadili na židle. Pořadatelka nám řekla, že až vejdemo dovnitř, postavíme se na červený křížek na podlaze, a že před námi bude stát mikrofon, na který nemáme sahat. Máme se prý představit a říct, co budeme zpívat, pak máme začít, porota nás prý sama zastaví, až bude potřebovat. Šel první, chvíli zpíval, vrátil se, nic, šel další, zase neozpíval ani první sloku a neuspěl. Takhle to šlo u všech pěti přede mnou. Teď jsem měl jít já, ale ve dveřích jsem potkal porotu, která šla na WC, a tak jsem ještě chvíli čekal. Konečně mě zavolali. Stoupl jsem si na značku, představil jsem se a začal jsem, jak jsem ještě v životě nezačal. Nechali mě zpívat dvě sloky, u druhé písničky k druhému refrénu, když mě porotce zastavil. Rekl mi, že to bylo dobré, ale na postup to bohužel nestačí a že mockrát děkují za účast. Trochu jsem bohužel litoval, ale jsem spokojený a nikdy na tento den nezapomenu. Jsem spokojený se svým výkonem, v životě jsem nezpíval lépe (nahlas a tak hezky)! Poznal jsem milé lidi a viděl jsem ty, kteří postoupili, tak doufám, že se dostanou mezi čtyřicet nejlepších a já je uvidím v televizi. Možná, že budu v televizi i já, protože televize bude o konkurzech vysílat pořady. Abyste si mohli představit, jaká byla šance, tak uvedu zajímavá čísla. V Ostravě se přihlásilo 536 uchazečů, v Brně 712 lidí a v Praze neuvěřitelných 2015 zpěváků plus já. Myslím, že v Praze jsme měli menší šanci. Četl jsem v novinách názor, že SuperStar je něco jako droga, začnete tento pořad sledovat a musíte ho pak vidět až do konce! Jestli bude ještě někdy podobný konkurz, rád se znovu přihlásím. Všem doporučuji, aby se od 5. 2. 2004 dívali na Novu, od 20.55 pravidelně sledujte pořad: Česko hledá SuperStar.

Martin Voráček, 1.5

Kresba: Klára Kunovičová, 2. G

PREZENTACE ŽÁKOVSKÝCH PRACÍ

Rozhodli jsme se na stránkách novin uveřejňovat ukázky žákovských prací, tentokrát z hodin odborného kreslení.

Kresba: Kateřina Novotná, 2. G

Kresba: Veronika Vacková, 2. G

Kresba: Helga Maidlová, 2. G

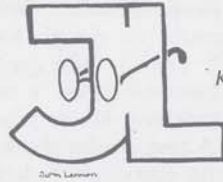
Kresba: Barbora Stanková, 2. G

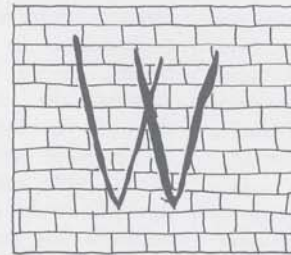
Kresba: Zuzana Kovaříková, 2. G

Kresba: Zuzana Kovaříková, 2. G

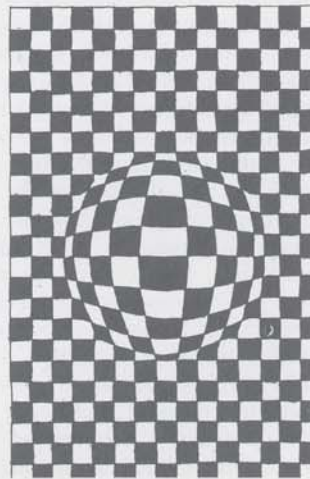
Kresba: Vašek Dlouhý, 2. G

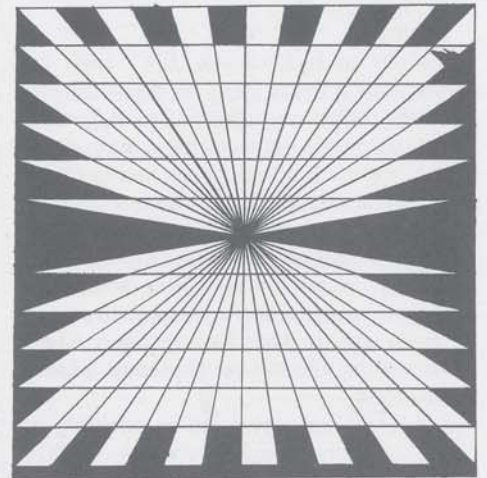
Kresba: Josef Švarcbach, 2. G

Kresba: Jiří Petr, 1. G

Kresba: Filip Žák, 2. G

Kresba: Petra Davidová, 1. S

Kresba: Jitka Mikšovská, 2. G

Kresba: Martin Pallag, 1. G

Maturitní ples třídy 2. G

Hlášky připojené k šerpování:

PETRA BÍNOVÁ: Nemá konkurenta, když se jedná o slohovou práci a referáty.

FRANTIŠEK BORČICKÝ: František je pracovitý a spolehlivý pomocník nejen Krakonoše.

LUCIE ČERNÁ: Ráda pózuje, recituje a zpívá. V Přelouči jim je asi přes týden smutno.

VAŠEK DLOUHÝ: Drsný metalista s něžným srdcem a s neustálými připomínkami.

PERT DOŠEK: Jeden z největších bavičů třídy, kterého jen tak něco nevyvede z rovnováhy.

MÍRA JARKOVSKÝ: Rád lidi popichuje, ale nemyslí to zle. Díky němu vznikají skvělé fotky z výletů a dalších akcí „gé dvojky“.

JANA KOUKOLOVÁ: Možná jednou pojede Tour de France, vždyť jízdu na kole trénuje i na sněhu.

ANTONÍN KOUŘIMSKÝ: Ještě pořád neprozradil, proč mu říkají Kobra. Občas se červená, prostě další prima člověk.

STÁŇA KOVAŘÍKOVÁ: Jsme jí všichni vděční za dobrovolné zkoušení, má ráda zvířata a hlavně kočky.

ZUZKA KOVAŘÍKOVÁ: Připomíná aprílové počasí, jednou je smutná a vzápětí vysmátá.

AŠA KUBOVÁ: Matka školního časopisu BEZEVŠEHO. Ráda skotačí na prknech, co znamenají svět.

KLÁRA KUNOVIČOVÁ: Říká jí Bába. Vidí svět kolem sebe jen v reggae barvách.

MARTIN KVASNÍČKA: Koleje, výhybky a semaforey jsou jeho osud, buď je maluje nebo fotí.

HELGA MAIDLOVÁ:

Škola je pro ni osmý div světa, ale snaží se, fakt!

LENKA MAŘÍKOVÁ:

Taxikářka na trase Děčín - Rumburk a zpět.

PAVEL MEDŘICKÝ:

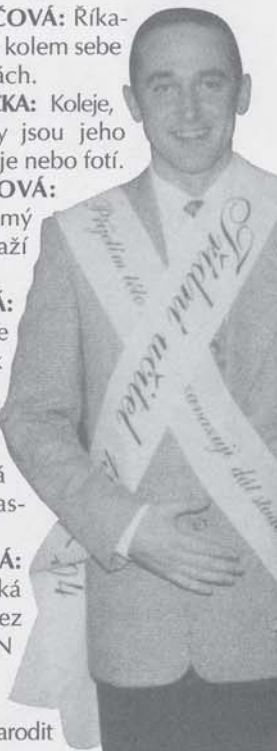
V budoucím polygrafovi roste tvrdá konkurence Agasimu.

JITKA MIKŠOVSKÁ:

Bez Jitky by dámská část třídy byla bez kosmetiky, AVON je AVON.

ONDRA NÉMA:

Ondra se měl narodit

v Austrálii. Spolu s Petrem tvoří nerozlučnou jílováckou dvojku.

KATKA NOVOTNÁ: Peče dobré cukroví a půjčuje sešity na dopsání.

VĚRA PROCHÁZKOVÁ: Když se rozdávala chytrost, šla nejmíň třikrát.

BÁRA STANKOVÁ: Čte nekonečné knihy snad i uprostřed písemek.

DANIELA SVOBODOVÁ: Jestli existuje peklo, tak v budoucnu budou mít o jednu veselou dáblíci navíc.

MARTA SVOBODOVÁ: Směje se určitě i ze spaní, a když jí dáte do ruky tužku, určitě vám něco nakreslí.

PEPA ŠVARCBACH: Bez auta neudělá ani krok, rád si povídá a nejen o autech.

VERČA VACKOVÁ: Škoda, že se nepřihlásila do Super Star, ale i tak nám pořád zpívá a zadarmo.

LINDA VRŠECKÁ: Zabrnká vám na cokoli, od nervů až po kytaru.

FILIP ŽÁK: Alias Biff se k potěše dívčího zastoupení třídy konečně oholil.

Každopádně uzavírá bandu skvělých kluků, ale i seznam celé třídy 2.G.

Maturitní ples 2.G (1999-2004)

Chtěla bych napsat něco o plesu. Neumím dost dobře popisovat, ale přesto se vám pokusím přiblížit celý ples svým pohledem. Celý den jsem byla dost nervózní, pořád někde pobíhala a nevěděla co dřív. Ve tři hodiny jsem usedla pod ruce kadeřnice, a když jsem se viděla v zrcadle, začala jsem se i docela těšit. My, maturanti, jsme měli sraz již v sedmnáct hodin na Dýmníku. Proběhli poslední zkoušky nástupu, doladilo se vše, co se mělo, a už tu byla sedmá a s ní první rodiče. Pohled na zaplňující se sál dostával můj žaludek do tísnivého sevření. Už se to blíží. A pak už se začalo. Předtančení se chopila bríšní tanečnice Jana. Její vystoupení se mi líbilo, jen škoda že nebyla patřičně ozdobena. Žaludek mi už nervozita svírala naplno. Pak už zhasla světla a bylo to tu. Nástup maturantů. Vše proběhlo podle plánů a podle reakcí bych soudila, že jsme měli úspěch. Následovalo šerpování a udivilo mě, že se nic neztratilo, na všechny zbyla květina, šerpa i sklenička, prostě vše jak má být. To se přece na plesech nestává, aby vše proběhlo podle plánů. Ale třeba zavedeme úspěšnou tradici, myslela jsem si. Bohužel se tak nestalo. První nemilý okamžik nastal při slavnostním proslovu pana ředitele. Nikdo moc neposlouchal, raději se věnovali mincím na zemi, které na nás pro štěstí hosté házeli. (Pane řediteli, přijměte naši omluvu, znáte to, peníze jsou peníze). Já a Zuzka jsme se poté věnovaly prodeji tomboly, takže co se dělo na sále, nevím. Ale vždy mi přišlo, že se lidé dobře baví. V deset hodin mělo následovat překvapení, které bylo překva-pením i pro většinu maturantů. František s ne-odolatelně

krásnou tanečnicí Biffem si vystříhl milostné tango. Myslím, že to bylo velice žhavé a hlavně půvabné. Po rozdání tomboly jsem se konečně oddala tanci a zábavě. Pomalinku se blížila půlnoc. Měla jsem z toho obavy, přeci jen tanec a zpěv celé třídy, navíc bez příprav, to bude zajímavé. Ale nějaký dobrák vše vyřešil tím, že se nám ztratilo připravené cedéčko. Takže přece jen komplikace (věděla jsem, že se dočkám). Díky kapele jsme se přeci jen odšerpovali (teda ta část třídy co byla schopná ještě stát na nohou) a na mě padl smutek. Tolik těšení a příprav a najednou je po všem. Zbývalo ještě vylosovat hlavní tombolu. Bohužel jsem neměla šťastnou ruku pro své hosty a losovala jsem výherce jiné, tak doufám, že si ceny patřičně vychutnali. Po tombole nás většina hostů již opustila. Zbytek přítomných si s kapelou užíval do půl třetí a následoval přesun na koupaliště, odkud jsme se v ranních hodinách dostávali domů.

Z mého pohledu se ples vydařil a klidně bych si ho zopakovala. Chtěla bych poděkovat celé třídě, učitelům, mistrům, vychovatelkám, panu řediteli, prostě všem, co tam s námi byli. Bylo nám s vámi dobře.

A jak se líbil ples zbytku třídy?

- brin -

OHLASY PLESU

Zuzka - Globálně vzato, až na pár chybiček dobrý ples a subjektivně vzato to stálo za prd.

Lenka - Na to, jaká jsme třída, to byl krásný večer. Díky všem za super atmosféru.

Lucka - Bylo to fajn, ale chtělo by, aby to bylo delší a pořádně si to užili všichni dohromady.

František - Na to, jaké jsme měli nervy a starosti kvůli těm pár hodinám, tak to bylo

skvělé. Moc krásný večer. No a nakonec jsme byli Parta správná :)

Míra - Fakt hustej ples! Skvělá parta. Kdy si to zopakujeme???)

Helga - Bylo to fajn, až na ty šaty, ale taky bych to zopákla.

Jana - Sice si toho moc nepamatuji, ale co si pamatuji, bylo super. Taky bych opakovala.

Pavel (Méda) - Super, skvělá parta, super ples, určitě by neškodilo víc podobných akcí.

Marta+Káťa - Na ty nervy před plesem to strašně rychle uteklo. Bylo super vidět naši třídu perfektně sladěnou. Evidentně bychom si to všichni hned rádi zopakovali.

Aranka - Bylo to super a hlavně super náladíčka s lidmi kolem. Máca je hustej!!!

Bába - Nemělo to chybu, vlastně jednu jo....uteklo to děsně rychle!!!

Aša - Řekla bych, že náš ples patřil mezi ty povedenější. Bavily jsme se jak my, tak vy, a o to nám šlo! Jeli jsme nonstop a měli jsme na to.

Bára - Opravdu skvělý ples a nejlepší bylo, že jsme se sešli všichni a každý si odnesl něco krásného.

Věra - Bylo to jedinečně bezvadný a nemám co vytknout.

Biff - Krásný ples, skvělá banda, prostě: jsme lepší, než naše pověst.

Kobra - Bylo to super, ale bylo to krátký.

Vendula - Až na pár maličkostí to stálo za to. Akorát tam byl trošku chaos, vlastně ne. Tak moc organizovaný to nebylo. Takže dobrý.

Stáňa - Byl to nářez. Byl to ten nejbáječnější ples, na kterým jsem kdy byla. Vše se povedlo. Jsme fakt parta správná. Snad nám to vydrží až do konce.

Pár lidiček mi svůj názor říct nechtělo, tak za ně doufám, že na ples budou vzpomínat v dobrém.

-brin-

VZKAZY MATURANTŮM *Anketa pro časopis BEZEVŠEHO*

1. Co byste vzkázal(a) maturantům?
2. Máte nějaké vlastní zážitky z doby, kdy jste maturoval(a)?

•••

1. Maturita je v životě člověka jakýsi předěl, protože to je taková první větší životní zkouška, která, ať chceme nebo nechceme, významně mění náš život. Blíží se maturitní ples a to je opravdu takové pomyslné „poslední zvonění“, kdy je ještě relativně čas k tomu, abychom to ukončení studia vzali vážně a vrhli se naplno do přípravy. Doufám, že si to všichni maturanti vezmou k srdci a maturitní komise bude slyšet jen samé dobré, velmi dobré a výborné projevy. Chtěl bych všem maturantům popřát příjemnou zábavu na plese, vlastní maturitní ples je jen jeden a je to vzpomínka na celý život! A ještě bych jim chtěl popřát, aby ty výsledky u „zkoušky dospělosti“ byly co nejlepší!

2. Zážitků z maturit mám poměrně dost, protože od roku 1981, co jsem v tomto ústavu, tak jsem téměř každý rok působil ve funkci místopředsedy maturitní komise a několikrát jsem byl i jako předseda maturitní komise na jiných školách. V minulosti jsem si vedl takový notes, kam jsem zaznamenával perličky, které jsem zaslechl při maturitách. Bylo toho opravdu dost. Nebudu uvádět výroky jiných, ale řeknu to, co se stalo mně. Při zkoušce z českého jazyka jsem měl pohovořit o představitelích německé literatury 18. století. Mé znalosti v této oblasti byly nevalné, a tak jsem uvedl, že hlavními představiteli byli pánové Gotthold, Ephraim a Lessing. Bohužel, až od zkoušející jsem se dozvěděl, že ti pánové nebyli tři, ale že se jedná o jednu osobu, a to německého představitele osvícenství a zakladatele měšťanské literatury v Německu - Gottholda Ephraima Lessinga (1729 - 1781). Takže maturanti, připravte se lépe, než tehdy já, aby si někdo jiný nezapisoval vaše „perličky“ do nějakého notesu!

Svatopluk Kubeš

•••

1. Nepodceňujte přípravu. Že je to „dávačka“ říkají ti, co už to mají za sebou. Na druhou stranu maturita není tragédie a zvládly ji tisíce jiných. Až budete v největší krizi, vzpomeňte si na opravdové lidské tragédie - války, nemoci, atd. V porovnání s nimi je vaše maturita pohoda. Zlomte vaz!

2. Nic pozoruhodného. Snad jen závist vůči spolužákům, kteří se již veselili, a já díky počátečnímu písmenu příjmení šel až předposlední. Nepodlehnuť svodům, to bylo „na morál“.

Jiří Uher

1. Aby udělali radost sobě, rodičům i všem pedagogickým pracovníkům a aby jejich známky byly poctivě zasloužené, i když nebudou třeba výborné. A pokud budou - tak jen dobře.

2. Výrazné zážitky ani veselé příhody z maturity nemám, na průběh si ale vzpomínám velmi dobře - to se tak nějak vryje do paměti.

Ivo Šabata

•••

1. Nezkažte si vztahy mezi sebou vzájemně, nekažte si vztahy s učiteli a mistry, trávíte tady na ústavu přeci jen kus života, nechtě jsou vaše vzpomínky ty nejlepší.

Budte féroví k sobě i k druhým a uče se, uče se, uče se! A ještě: hodně štěstí!

2. Vlastní zážitky samozřejmě mám, byla to krásná doba, najednou jsme byli dospělí a život se nám otevíral...

Iva Šabatová

•••

1. Pokud budou, jenom procházet, tak je nepustím. Jinak „zlomte vaz“!

2. Na ČJ jsem se naučil 29 okruhů z 30, ale vytáhl jsem si 30!

Roman Svoboda

•••

1. Přemýšlejte a neuče se nazpaměť, čtěte a važte svá slova a činy.

Alexandra Galbavá

•••

1. Říká se, že padající listí maturitu jistí! Přesto radím osvědčené - učit se, učit se!

2. Ze své maturitní zkoušky si pamatuju hlavně to, že se mi klepal nejen hlas, ale i hýždě. Více prožívali tuto zkoušku dospělosti kluci ze třídy. Studovala jsem v Karlových Varech, kde nově instalovali automat na 13. pramen - Becherovku. V onen zmíněný den tekla za pouhé 3 Kč nepřetržitý pramínek tohoto moku. Není divu, že někteří jedinci tohoto daru patřičně využili. Nedoporučuji - se zauzlovaným jazykem se maturovat nedá!

Jiřina Kostlánová

•••

1. Aby si uvědomili, že nastává jejich životní zlom. Pro mnohé skončí etapa snadného žití. Budoucí zaměstnavatelé nebudou akceptovat např. časté a pochybně doložitelné absence, atp. Konečně - uvidí sami. Pro většinu nastane každodenní střetávání se s tvrdou realitou. Přál bych jim hodně elánu a sil. Dospěli do těžké, náročné doby.

2. Zážitky mám mimořádně silné. Maturoval jsem v době vrcholící moci represivního komunistického režimu.

Vystudoval jsem gymnázium a měl ambice. Studovat na VŠ. Doba byla značně odlišná. Dnes je doba tvrdá, ale každý rozhoduje sám za sebe a o sobě. To je dobré. Tehdy náš běh života ovlivňovala řada faktorů, mnohdy námi neovlivnitelných - např. sociální původ rodičů, aj. To dnes připadá nemožné a nepochopitelné. Přečtěte si např. „Žert“ od Milana Kundery. Aspoň zčásti pochopíte... Budte šťastni a vděčni za osobní svobodu. Bůh vás chraň, abyste byt jen „koketovali“ s komunismem...

Karel Horsák

•••

1. Nepodceňujte přípravu, ten důležitý pocit jistoty si můžete dát jen vy sami. A stojí to za to přijít a zvítězit. Držím vám všem palce.

2. Zážitků předmaturitních, maturitních i pomaturitních mám spoustu. Těšte se na vlastní.

Drahomíra Brunnerová

•••

1. Co bych vzkázal maturantům?

Za sebe přeji všem našim letošním absolventům pevné nervy před i v průběhu jedné z mnoha životních zkoušek, která je mezníkem v životě každého středoškoláka. P.S. Nesázel bych úplně na náhodu, ale na získané vědomosti.

2. Vlastní zážitky z dob maturity: Nemám moc dobré vzpomínky, jelikož jsem čas před i po maturitě strávil v nemocnicích a ozdravných lázních a tato zkušenost ale ovlivnila ve velké míře moji další životní dráhu.

Erich Meissner

•••

1. Přeji velkou trpělivost při učení k maturitě a nic nepodceňujte. A přeji všem hodně štěstí.

2. Vzpomínka na maturitu?! Z nejpřísnějšího učitele se stal beránek, který podržel a pohladil po duši. A na slova pana Čunáta, tehdejšího učitele technologie, že vzpomínat budeme na ty přísné, kteří nás nenechali v klidu a nutili nás se učit, než na ty hodné, kteří nás nic moc nenaučili, došlo. Ale to se dá posoudit až po letech v praxi.

Jaroslava Kubíková

•••

Poděkování od lesa: Na závěr chci poděkovat a popřát mnoho štěstí k maturitě A. Kubové (-éro-) a L. Vršecké (-brin-), díky nimž je tento časopis super. V příštím školním roce bude taky redakce BEZEVŠEHO méněčlenná, a proto chci touto cestou vyzvat kohokoliv, kdo by měl chuť se k nám přidat. Směle do toho!
„Díkys“ „Hans“ Richter

-les-

10. VÝROČÍ KURTA COBAINA

6. dubna 2004 uplyne 10 let od úmrtí frontmana kultovní grungeové legendy NIRVANA Kurta Cobaina. Dovolte mi, abych Vám při téhle příležitosti přiblížila jeho život od útlého dětství až po jeho smrt.

KURT COBAIN se narodil 20. 2. 1967 v malém městečku Aberdeen nedaleko Seattlu. Kurt byl už jako malé dítě hyperaktivní, proto mu dávali lék zvaný ritalin, druh metamfetaminu. Také nesměl jíst sladké, ale toho nijak nebrzdilo ve vývoji. Roku 1975, když bylo Kurtovi osm let, se jeho rodiče rozvedli. Kurt tím velice trpěl a stal se z něj velmi plachý a introvertní malý človíček, ale začal být také hodně neposlušný. Když už ho jeho matka Wendy Cobain nezvládla, poslala ho k otci, který bydlel v mobilním domku v Montesanu. Kurtův otec Don Cobain se ale brzy oženil, přestože Kurtovi slíbil, že se už nikdy neožení. S novou rodinou ale Kurt nevycházel. Nakonec si s Kurtem nevěděl rady ani otec a rodina si ho začala předávat jako horký brambor, takže žil postupně u třech různých tet a strýců a prarodičů z otcovy strany. Nejméně dvakrát do roka se stěhoval z Montesana do Aberdeenu a měnil školu. Matka chtěla, aby hrál na bicí, ale ke čtrnáctým narozeninám dostal od svého strýce starší elektrickou kytaru a malý otlučený desetiwattový reproduktor. Tím asi začala kariéra tehdy ještě neexistující kapely.

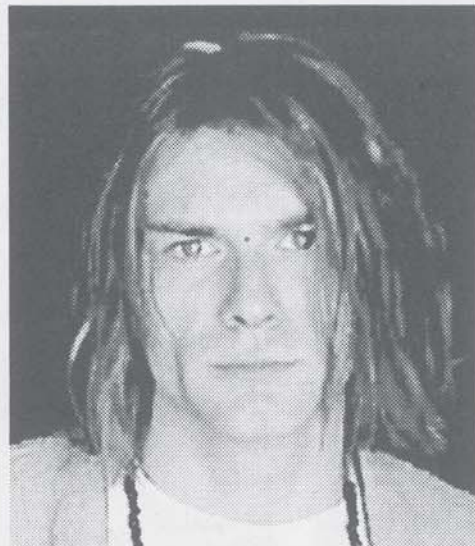
Kurt začal psát texty a v roce 1985 založil skupinu FECAL MATTERS, v níž hrál s Christem Novoselicem (baskytara a řev). Později se k nim přidal Aron Burckhard (bicí). Jejich první vystoupení se konalo na soukromé party v Roymondu. Zahajovali tam koncert metalové kapely tehdejšího aberdeenského krále. Jejich repertoár tvořily původní věci: „Hairspray-Queen“, „Spank Thru“, „Anorexorcist“, „Raunchola“, „Aero Zeppelin“, „Beeswax“, „Floyd The Barber“, ale i cover tituly jako „Love Buzz“, „White Lace and Strange“, epická píseň „Sex Bomb“ od Flippera a „Gypsies, Tramps and Thieves“ od Cher, v níž zpívá hlavní vokály Chris.

První název pro kapelu byl SKID ROW, který Kurt vymyslel těsně před jedním koncertem. Pozdější názvy byly „The Ed Fred“, „Bliss“ (Blaho), „Throat Oyster“ (Knedlík v krku), „Pen Cap Chew“ (Kousání

pera), „Windowpane“ (Okenní toboška). Nakonec se všichni shodli na NIRVANĚ, hinduistickém a budhistickým pojmu, který znamená vyhasnutí touhy, vášně, iluze a empirického já a dosažení klidu, pravdy a neměnného bytí. Kurt chtěl jméno, na kterém by bylo něco krásného nebo aspoň hezkého a milého a ne nějaké drsněšácké punkrockové jméno jako třeba „Zuřiví samurajové“. Později však už nebyl z tohoto jména tak nadšený jako dříve.

Když Aaron odešel na jeho místo do kapely přišel Chad Channing, se kterým nahráli v roce 1988 první singl „Love Buzz/Big Cheese“ a poté i debutové album BLEACH. Jenže NIRVANA potřebovala bubeníka s tvrdým úhozem a to Chad nebyl. Jednoho dne se v zakulisí koncertu skupiny Melvins potkali s Davem Grohlem, který se později stal stálým bubeníkem NIRVANY. Kurt bohužel trpěl už od dětství chronickou bronchitidou, skoliosou a chronickými bolestmi žaludku, kvůli kterým začal brát heroin. Když byl na heroinu, necítil tyto hrozné bolesti. Šestidenní evropské turné začalo v únoru 1994 a skončilo Kurtovým předávkováním, spolkl 50 tablet rohypnolu a zapil je šampaňským, v Římě 6. března 1994 (první pokus o sebevraždu). Courtney Love (Kurtova žena, se kterou má dcerku Frances Bean Cobain, a zpěvačka skupiny Hole) ho tehdy ještě zachránila. V rámci tohoto turné měla přijet NIRVANA i do Prahy.

O měsíc později našli Kurta mrtvého v garáži jeho domu v Seattlu. Obličej byl ranou do úst tak znetvořen, že ho museli identifikovat podle zubů. Policie a média to uzavřeli jako sebevraždu. Kurt dokonce nechal dopis na rozloučenou. Ale dodnes je jeho smrt záhadou! Fanoušci NIRVANY si pokládají spousty otázek: „Byla to opravdu sebevražda? Nemohla ho zabít Courtney Love?“ a další. Existuje spousta variant, jak asi zemřel. Byl prý pod velkým vlivem drog, protože se chtěl předávkovat, takže by ani neudržel zbraň, kterou byl zabit.

KURTŮV DOPIS NA ROZLOUČENOU:

„Tenhle vzkaz by nemělo být těžké pochopit. Ukázalo se, že všechny varovné signály punkrocku a hrozby za všechny ty roky od doby, kdy jsem se poprvé seznámil nazvěme to etikou spojenou s nezávislostí a byl přijat do vaší komunity, jsou víc než pravda. Už dva roky jsem s potěším ani nic pořádného nenapsal. Mám z toho nepopsatelné pocit viny. Když například odejdem z pódia, zhasnou světla a dav začne řvát jako šílenec, nedělá to se mnou to, co to dělalo s Freddie Mercury, který zdá se miloval a těšil se z toho, když mu dav projevil lásku a obdiv. Tohle je něco, co strašně obdivuju a závidím druhejm. Skutečnost je taková, že vás nedokážu oblbovat, nikoho. Nebylo by to prostě fér vůči vám, ani vůči mně. Nejhorší zločin, jakéj si dokážu představit, by bylo dělat z lidí blbce - hrát to na ně a předstírat, že se stoprocentně bavíte. Někdy mám pocit, že bych si měl narazit píchačku než vyjdu na pódium. Zkoušel jsem udělat všechno pro to, aby mě to těšilo, a taky mě to těší. Bože, věř mi, že tomu tak je. Ale nestačí to. Těší mě, že jsem zapůsobil nebo že jsme zapůsobili na spoustu lidí a pobavili je. Asi patřím mezi ty narcisty, co se dokážou z něčeho těšit, jen když jsou sami. Jsem moc citlivej. Musím být trochu otupělej, abych se dokázal nadchnout tak, jako když jsem byl malej. Na posledních třech šňůrách jsem si vážil všech lidí, který osobně znám, a našich fanoušků mnohem víc. Ale pořad tu frustraci, pocit viny vůči druhejm nebo empatii nedokážu dát najevo. Dobro je v každým z nás a já prostě lidi příliš miluju, tak moc, že jsem z toho strašně smutnej, jsem precitlivělej a necitelný boží hovádko, narozený ve znamení Ryb. Nevím. Měl jsem se dobře - moc dobře - a jsem za to vděčnej. Ale v sedmi letech jsem začal nenávidět všechny lidi, protože se mi zdálo, že je pro ně všechno tak snadný a dokážou se vžít do pocitů druhejm jen proto, že lidi příliš miluju a cítím s nima. Děkuju vám všem z díry svého žaludku, kteréj pálí a nesnesitelně bolí, za vaše dopisy a zájem v posledních letech. Jsem strašně nevyrovnanej a náladovej člověk a už ze mě vyprchalo nadšení. Tak si pamatujte, že je lepší vyhasnout než pomalu skomírat.“

NIRVANA:

Kurt Cobain (*1967, zemřel 1994)
- zpěv, kytara

Chris Novoselic (*1965) - baskytara, řev

Dave Grohl (*1969) - bicí, zpěv

DISKOGRAFIE:

- 1) Bleach (1988)
- 2) Nevermind /1991) - neznámější hit Nirvany „Smells Like Teen Spirit“
- 3) Travelin' On a Cloud (1992)
- 4) Incesticide (1992)

- 5) In Utero (1993)
- 6) American Acoustic Tour (1994) - live
- 7) Verse Chorus Verse (1994) - akustické dvojalbum
- 8) MTV Unplugged in New York (1994)
- 9) Geffen Racities Vol. 1 (1994)
- 10) In Utero Singles (1995) - šestipísňové minialbum
- 11) Singles (1995)
- 12) From The Muddy Banks Of The Wishkah (1996) - live
- 13) Nirvana (2002)

PaPaGájŮV HLaSaTEL

CITÁTY JOHNNYHO ROTTENA

„Nevěřím na svatbu, hypotéky a vesnický usedlosti.“

Listopad 1976

„Nic, to bylo sprostý. Další otázku.“

Prosinec 1976

„Jagger stál hodiny před krámem, plné ruce všelijakejch krámů a nevěděl, jestli má vlízt dovnitř. Asi za tři hodiny si řek, že to riskne a mrkne se dovnitř. A jak se sem tak hrne s těma rancema, narazil jsem mu dveře do držky.“

Březen 1977

„Nzměníme se. Když nám někdo bude chtít radit, co máme dělat, pošlem ho do Proto taky máme problémy s nahrávacíma společnostma.“

Červen 1977

„Lidi strašně milujou lži, že jo? To je ten problém, Lidi si moc rádi přečtou snůšku žvástů. No koukněte, jsou to grázlové, narkomani, každou noc strávěj v orgích.“

Červen 1977

„My jsme jediná poctivá kapela, která se za ty dva miliony let s touhle planetou srazila.“

Červen 1977

„Říkej to, co si myslíš.“

Červen 1977

„Proti sexu? To bysme se nejmenovali Sex Pistols, kdyby sme měli něco proti sexu. Nenávidím lásku. Nemáme žádnou písničku o lásce. Na nějaký Láááááaska, opravdová láááááaska, tak hluboko jak se oceán vlévá, teda zvysoka Nemáme rádi lásku. Jsou to kecý.“

Červen 1977

„Nemám žádný prapodivný socialistický názory jako Joe Strummer - syn velvyslance. Já nemám proti čemu bojovat. Já vím, jaký to je, žít ve stoce.“

Červen 1977

„Nastavuj druhou tvář moc často a za chvíli v ní máš žiletku.“

Červen 1977

„Myslíme vážně to, co říkáme. Nahrávací společnost je tu od toho, aby prodávala desky, ne aby diktovala podmínky.“

Červen 1977

„Virgin... jsou nejlepší, co jsme kdy poznali. Aspoň nás necpou nějakějma politickejma“

Červen 1977

SID VICIOUS

2. 2. 2004 uplynulo 25 let od úmrtí Johna Simona Ritchieho alias Sida Vicious, baskytaristy z legendární kapely SEX PISTOLS. John dostal přezdívkou SID VICIOUS od JOHNNYHO ROTTENA. V překlada VICIOUS

znamená HNUSÁK. Sid nesnášel tuto přezdívkou, ale protože byl pro něj Johnny něco jako starší brácha, ponechal si ji až do své smrti. Před svou smrtí napsal Sid báseň pro svou zemřelou přítelkyni Nancy

*You were my little baby girl
And I knew all your fears
Such joy to hold you in my arms*

*And kiss away your taers
But now you're gone
There's only pain
And nothing I can do
And I don't want to live this life
If I can't live for you*

*Byla jsi moje malá holčička
a znal jsem všechny tvoje strachy
Taková radost, držet tě v náručí*

*A slibávat tvoje slzy
Ale teď jsi pryč
Je tu jenom bolest
A nic, co můžu dělat
A nechci žít tenhle život
Když nemůžu žít pro tebe.*

13. prosince 2003 se v Dolním Podluží v restauraci „U Nas“ konala super akcička, na kterou jsem vás zvala v 5. čísle Bezevšeho! Musím přiznat, že mě „polygrafka“ zklamala. Kromě mě tam byla akorát Blanka. Musím tedy říct, že jste o hodně příšlí! HOUBA (punkrocková kapelka z Ústí nad Labem), která místo ve 20.00 začala hrát až ve 20.30, nasadila jako úvodní písničku ANTI NAZI, nevím, zda to udělali záměrně, protože tam byli asi dvě nebo tři plešaté osoby, ale možná měli jiný důvod, proč zrovna tuto písničku hráli jako první. Pankáči hned rozbalili svoje zlaté pogo. A v tomto duchu se to neslo dál. Další neméně slavné pecky v podání HOUBY byly: JE TO S NÁMA ZLÝ, LITUJU... PRINCEZNA, BYL JSEM V KASÁRNÁCH, OTÁZKY, VYSMÁTÝ DIVADLO, NA MĚSÍC, NA MĚSÍC, HLEDÁTE DOKONALOST, PRASE, POTÁPÍ SE NAŠE LOŇ, ZNÁM TY VAŠE SNY. Každou skladbu Majkl a Martin Noskovi vtipně uvedli. Po písničce ZNÁM TY VAŠE SNY bubeníkovi ulítna palička, ale kluci si hned věděli rady. Zaimprovizovali a zaspívali písničku o jakési ještěrce a lidi si to zaspívali s nima, samozřejmě za doprovodu tance. Když dozpívali ještěrku, požádal Majkl bubeníka NERESTÍ o paličku, protože pátrání po té houbovské bylo neúspěšné. Poté, co NERESTÍ propůjčili svou paličku, se jelo dál. Na řadu přišly další skladby jako: S OSTATNÍMA STŮJ, ÚSTÍ POD LABEM, YVETA, BOREC 2 a PÁDLO. Pádlem HOUBA uzavřela první hodku této akce a dala si odchod kamsi do zákulisí. Nutno podotknout, že hrají opravdu dobrý PUNK. Je to jedna z těch lepších českých punkových kapelek. Všichni lidičky, co se umí bavit, si dobře zapogovali a zaspívali včetně mě.

Kolem 22.00 nastoupila ZNOUZECTNOST. Musím přiznat, že ZNOUZECTNOST jsem nikdy předtím neslyšela, ale byli opravdu skvělí, i když na první pohled vypadali, že si spletli místo, a řekla jsem si: „Na tuhle kapelku si asi nezatanuju.“ Jenže zdání klame a už při první skladbě všichni byli zase v kotli a jelo se nanovo. Únava rázem ze všech opadla. ZNOUZECTNOST nehraje punk, ale spíše folk-rock, navzdory této drobné odlišnosti se tam hodila. Oproti tomu NERESTÍ, kteří vystupovali jako poslední, se tam zase moc nehodili, ale to ještě chvíli počká.

Něž začala hrát třetí čistě punková kapelka, skočili jsme si s kámoškou pro nějaké pitivo, a protože na baru bylo plno, skákly jsme si dolů na stage 2, kde v tu dobu hrál nějaký DJ a k našemu překvapení tam byl jenom jeden človíček. Vlastně jsme se ani moc nedivily, vždyť nahoře se hrál PUNK :)

Pokračování na str.: 13

PaPaGájŮV HLaSaTEL

Pokračování ze str. 12

Když jsme se vrátily nahoru, už se připravovali N. V. Ů. Koukla jsem se na zem a tam se válel kámoš. Měl už mírně upito, a tak jsem mu pomohla na nohy. Jeho cca 20 cm vysoký číro bylo mírně nahnuto. Ale to se i těm nejlepším borcům, jako je on, stává. N. V. Ů. začali hrát asi kolem 23.30. Nechci se opakovat, ovšem taky tuhle kapelku jsem slyšela poprvé, teda už dříve jsem od nich slyšela jednu písničku, ale to jsem nevěděla, že to jsou oni. Kámoš mi půjčil kazetu INĚ KAFE a za nima byl nějaký PUNK MIX, ale to už jsem úplně někde jinde, vrátíme se do Dolňáku.

N. V. Ů., skvělá kapelka, dostala do varu všechny, co tam řídili už od začátku, ostatní, co seděli jako pecky, tam seděli jak pecky dál až do konce. Nevím, na co čekali, snad na to co přijde potom. Je fakt, že mě pak už taky bolely nohy, ale to svědčí o tom, že to jsou všechno úžasný kapelky, protože, kdo by tancoval, když by se mu ta hudba nelíbila? N. V. Ů. předělali známou písničku TŘI KŘÍŽE a mně osobně se líbila víc než originál. Po nich nastoupili NĚRESTI z Rumburka v čele se zpěvačkou Petrou, která má nezaměnitelný hlas. Jak něco zazpívá do mikrofonu, řeknete si: „Á, NĚRESTI.“ Takový pomalý písničky, a když už zahrajou nějakou rychlou, tak se na ně stejně špatně pogueje. I ti, co už měli hodně upito, se uklidnili.

A na závěr to shrnu do jedny větičky: Akce dobrá, za minimální cenu to byla nadprůměrně dobrá akce, lidi skvělí, nejvíc potěší, když tam přijde pankáč s velkým čírem, kapelky byly v pohodě, hráli s malýma přestávkama celých pět hodin :)

Takže přeji do budoucna celému Šluknovskému výběžku a vlastně celé republice více takových akcí, za které se nemusíme stydět.

Jako doplněk tohoto článku jsem vybrala 1 skladbu od HOUBY, abyste viděli, v jakém duchu se nese celá akce.

-LINCY-

Kresba: Klára Kunovičová, 2. G

- 1) Kdo jste?
- 2) Důvod vzniku?
- 3) Co chcete sdělit?
- 4) Jak fungujete?
- 5) Dosavadní úspěchy, popř. neúspěchy?
- 6) Víze do budoucna?

1) Bez Licence`Crew

2) Jediným důvodem byla asi jenom nuda. Začali jsme zkoušet dělat nějakou hudbu na kompu a postupně jsme udělali pár songů. Zmínili jsme se o projektu kámošovi Jardovi Navarovi a vlastně až on odstartoval naši kreakci a to tím, že nám vodšéfoval první koncíc v Bzendě (16/03/02), kterej byl, jakej byl, ale časem se dělalo pár změn ohledně tvorby i složení kru...

3) To je těžká otázka. Ale když se podíváš kolem sebe, tak si určitě všimneš věcí, který.. prostě stereotyp, nuda. A proto se snažíme pomocí textů o změnu tohoto nezajímavého koloběhu. Třeba co se týče grafitů v Rumburku, a takových věcí by se určitě dalo najít mnohem víc...

4) V kru jsme momentálně 3. V dobách, kdy sme začínali hrát (projekt North Crewz), jsme byli jenom dva. Co se týče hudby i textů spolupracujeme dohromady. Jediným, co chybí, je kvalitní DJ, který se v těchto končinách hledá opravdu jen těžko...

5) Dá se říct, že zpočátku naší kreace to byly úspěchy i neúspěchy dohromady. Ale vždy se přišlo na něco nového. A asi proto každé další koncert vypadal jinak. Několikrát se hrálo v Rokáči v Rumburku, kde kvalita zvuku padá kamsi hluboko pod úroveň (kupříkladu na posledním koncertu v říjnu se mikrofony sladovaly přes 2 hodiny). Začátkem roku 2003 jsme hráli v libereckých klubech jako „Casta“ a „Na Zeleným Vršku“, kde už to vypadalo trošku jinak. A tím myslíme jak kvalitu zvuku tak i publikum.

6) Víze do budoucna??? Určitě mnohem víc kvalitních koncertů, kvalitnější tvorbu a taky trochu barev do ulic našeho města... A doufáme, že s novým rokem přibude i pár nových lidí, co by se zapojili do tohoto kulturního řetězce. PS: V současné době makáme na nových peckách a doufáme, že z jara tohoto roku se zase sejdem na akci v Rocku, ale že už to bude trošku jiný, než cokoli v minulosti.....peace

Dangels, Sewadee, Marty

Pokud Vás tahle partička zaujala, zajděte si ještě na web: www.nortkrewz.wz.cz, kde je jeden nový track ke stažení

A. Zibnerová

PRO ZÁBAVU

KAREL PLÍHAL

Dáša

*Jede Dáša na svém skútru,
hledat kluky něžný,
v podpaží má Kamasútru,
ten skútr je sněžný.
Odvážně se řítí z kopce,
opět ztrácí hlavu,
takto budto skončí v hrobce,
nebo v jiném stavu.*

Socha

*V parku stojí socha,
dívčete a hochu,
s neskrývanou rozkoší,
každou noc tu sousoší.*

Sněhulák

*Postavíme sněhuláka,
kterej v noci nehuláká,
kterej děti nebije, nekouří a nepije.*

Slavík

*Sedl slavík na koleje,
mojí milé píseň pje.
Pak jel kolem osobák
a on přišel o zobák*

Na výstavě

*Uprostřed soch a plastik,
těším se domů na styk.*

Radostné vyhlídky

*Až mi bude tak sto deset,
přijde Bůh a zmáčkne RESET.*

Zdenek

*Po ulici kráčí Zdenek
a je celý od písmenek.
Vpředu, vzadu, prostě hrůza,
posrala ho v letu můza.*

RELATIVITA

Chcete-li zjistit, co znamená jeden rok, zeptejte se studenta, který propadl u závěrečné zkoušky.

Chcete-li zjistit, co znamená jeden měsíc, zeptejte se matky, které se narodilo dítě o jeden měsíc dříve.

Chcete-li zjistit, co znamená jeden týden, zeptejte se redaktora týdeníku.

Chcete-li zjistit, co znamená jedna hodina, zeptejte se milenců, kteří na sebe čekají

Chcete-li zjistit, co znamená jedna minuta, zeptejte se někoho, komu ujel vlak, autobus, nebo komu uletělo letadlo.

Chcete-li zjistit, co znamená jedna sekunda, zeptejte se někoho, kdo přežil autonehodu.

Chcete-li zjistit, co znamená jedna milisekunda, zeptejte se držitele zlaté medaile na olympijských hrách.

Čas na nikoho nečeká...

Prožijte plně každý okamžik svého života. Původ tohoto dopisu je neznámý, přišel po internetu. Snad čas, který věnujete jeho přečtení, nebudete považovat za promarněný.

-brin-

PRO POUČENÍ

Moderní polygrafické technologie ve Šluknovském výběžku

Dne 4. února 2004 jsem navštívil s paní učitelkou Alexandrou Galbavou a panem učitelem Erichem Meissnerem tiskárnu Tisk Krásná Lípa spol. s r. o. Již při samotném příjezdu k tiskárně bylo zřejmé, že se jedná o nový a moderní polygrafický provoz. Pozorným průvodcem nám byl sám spolumajitel pan Votápka.

V oblasti tisku disponuje tiskárna dvěma dvoubarvovými tiskovými stroji Polly ve formátu 650 x 480 mm a jedním čtyřbarvovým strojem Roland formátu B2. I když čtyřbarvový Roland je jistě chloubou tiskárny, nejvíce mě zaujala technologie přípravy a zhotovení tiskové formy, která je v naší republice jen ojediněle zastoupena. Nejde totiž o stále se rozmáhající, klasický princip CTP (Computer to Plate), který známe z ostatních tiskáren. Jde o digitální osvit konvenčních desek neboli CtCP (Computer to Conventional Plate), který pracuje s UV světlem v rozsahu vlnových délek 360 až 450 nm. Tato vlnová oblast spektra je obvyklá pro běžné kopírovací rámy, a tudíž i pro běžné tiskové desky. Zatím co CTP systémy využívají laserů o různých vlnových délkách a výkonu (červená dioda 830 nm, fialový laser 405 - 460 nm, o výkonu 1W nebo 5 - 30 mW - dle výrobce), toto zařízení využívá jako zdroj světla UV lampu. Zařízení UV-Setter 57, které tiskárna vlastní, vyvinula německá firma Basysprint. Základ celého systému tvoří zařízení, na jehož ploše je umístěno velké množství mikrozrcadel (asi 1,3 miliónu) a na které dopadá zdroj světla - UV záření. Každé z těchto mikrozrcadel při osvětlení tiskové desky představuje jeden pixel zobrazovaného motivu. Na základě posílaných dat z RIPu dojde k jeho natočení podle toho, zda má být v daném místě exponován pixel nebo ne. Svazek jednotlivých paprsků je pak veden do čočky, kde se zaostří a provede záznam na tiskové desce. U systému Basysprint se tisková deska exponuje po malých oblastech, což vyžaduje mimořádnou přesnost při navazování sousedících míst. Takto exponovaná tisková forma je stejně nasvícena, jako by prošla klasickým kopírovacím rámem, ale zachovává si výhody CTP, to znamená osvit z digitálních dat. Výsledkem je kvalitní tiskový bod a jak nám předvedl pan Votápka, zařízení je schopno reprodukovat 1% plošného pokrytí. Pan Votápka nám vysvětlil, že UV - Setter exponuje rychleji negativní desky než pozitivní. Výhodou totiž je, že se exponují pouze místa, na nichž je na tiskové desce obraz, zatímco u pozitivních desek je zapotřebí osvitit celou plochu tiskové desky. Tato výhoda umožňuje v mimořádných případech dosvítit na desku filmovou montáž. V takovém případě je zapotřebí nejprve

desku osvitit pomocí CtCP, potom vymaskovat a klasickou cestou domontovat příslušné filmové podklady. Žádná jiná technologie CTP tuto možnost již nedovoluje. Díky použití konvenčních tiskových desek, zachování chemie vyvolání a kopírovacího rámu lze v případě poruchy CtCP na nezbytně nutnou dobu využít v tiskárně klasické montáže jako záložního systému. Díky této technologii je také možné vyhovět zákazníkům, kteří požadují dotisk z archivovaných filmů. Největší výhodou však dle mého názoru je současná cena digitálních tiskových desek, konvenční tisková deska totiž stojí zhruba polovinu i méně. Nezbyvá, než věřit, že v záplavě různých zařízení, rozhodnutí investovat do této technologie bylo správné.

Od doby, kdy jsem navštívil tuto tiskárnu naposledy uplynula poměrně dlouhá doba. Je však zřejmé, že provoz prošel mnoha změnami a urazil na své pouti modernizace velký kus cesty. Vědomí, že v našem okolí jsou takovéto tiskárny, je velkou výzvou pro žáky i odborné pedagogické pracovníky naší školy.

Petr Ryšán st.

Informace o přísadách do potravin

1. Neškodné přísady:

E 100, 101, 103, 104, 105, 111, 121, 126, 130, 132, 140, 152, 160, 161, 162, 163, 170, 174, 180, 181, 200, 201, 202, 203, 237, 238, 260, 261, 262, 263, 270, 280, 281, 282, 290, 300, 301, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 322, 325, 326, 327, 331, 332, 333, 334, 336, 337, 345, 382, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 408, 410, 411, 413, 414, 420, 421, 422, 440, 471, 472, 473, 474, 475, 480,...

2. Podezřelé přísady:

E 125, 141, 150, 153, 171, 172, 175, 240, 241, 477.

3. Nebezpečné přísady:

E 102, 110, 120, 122, 123, 124, 151.

4. Poškození zdraví:

Poškození střeva: E 220, 221, 222, 223, 224.
Poškození trávení: E 338, 339, 340, 341, 450, 461, 463, 465, 466, zmrzlina E 407.
Onemocnění pleti: E 230, 231, 232, 233.
Zničení vitamínu E 12, E 200
Cévní onemocnění: E 250, 251, 252 (především v uzeninách).
Cholesterin: E 320, 321.
Citlivost nervů: E 311, 312.

Zamlčováno: E 330 je z nejnebezpečnějších (rakovinotvorná)

5. Rakovinotvorné přísady

E 131, 142, 210, 211, 213, 214, 215, 216, 217, 239.

POZOR: E 123 je silně rakovinotvorná, v USA a v zemích bývalého SSSR zakázána. Na tyto přísady je třeba dávat pozor při nákupu. Zamezte používání těchto přísad tím, že si budete vybírat výrobky, které kupujete. Koneckonců kupující rozhodne o obsahu výrobků.

Myslete na své zdraví.

POLYGRAFICKÝ SLOVNÍK

Edice a) vydání díla, vydavatel. činnost
b) řada děl obdobného zaměření či čtenářského určení, jejichž souvislost je dána i grafickou úpravou.

Egutér - součást papírenského stroje, který vytlačuje vodu z papíru a pomocí různé upraveného povrchu válce vytváří na papíru strukturu nebo reliéf.

Elektrografie - způsob přenosu reprodukování obrazu využívající schopnost polovodičů vytvářet latentní elektrostatický obraz - využívá se při zhotovení tiskové formy, v technice elektrostatického tisku a v reprografii.

- elektrogr. deska (TF s vrstvou polovod.)
- elektrogr. vývojka (kapalná nebo prášk.)
- elektrogr. papír (papír s vrstvou polovod.)

Elektronická kurzíva - jedná se o modifikaci písma elektronickým nakloněním znaků z normálního řezu písma. Osobně to považuji za nevhodnou a neestetickou manipulaci s písmem.

EPS - Encapsulated PostScript je formátem dat v oblasti DTP. Soubor se skládá ze dvou částí - hrubého náhledu (mainfile) v rozlišení 72 dpi a jednotlivých souborů s daty ve vysokém rozlišení pro každý z výtazků.

Errata - seznam chyb v knize s připojením správného znění. Bývá umístěn na konci knihy nebo na samostatném lístku.

Etiketa - tiskovina zpravidla jednostranná plnobarevná s výraznou grafickou úpravou, slouží k označení výrobku. Rozlišujeme etikety nalepovací, samolepicí, tvarované atd.

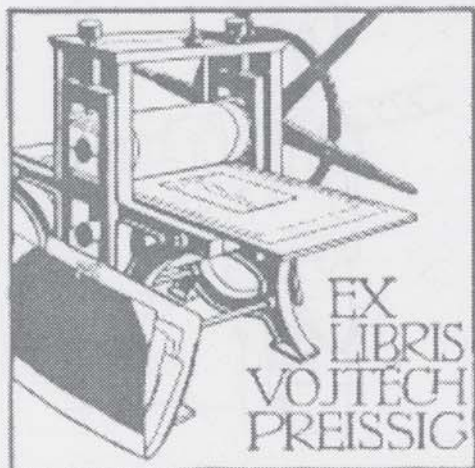
Nezbytnou součástí etikety je:

EAN - evropský čarový kód.

Ex libris - (latinsky znamená „z knih“). Grafický provedený značka vlastníka, která se vlepuje zpravidla na předešlé knihy a obsahuje jméno majitele, charakteristický motiv a označení ex libris.

Expedice - oddělení, v němž se kontrolují, rozpočítávají, balí a odbavují zakázky.

Ivo Šabata

SNÁŘ a vše kolem něho!

Nejprve něco málo o tom, jak sen vzniká. Vysvětlení je několik. Naši předci považovali sen za jev seslaný bohy či démony, proti tomu jistý Sigmund Freud uvedl, že sen je říší iluzí, přináší zlomky reprodukcí, zdá se nám o tom, co jsme viděli, říkali, dělali, či si přáli. Sen se přizpůsobuje naší náladě a symbolizuje skutečnost.

Je také mnoho podnětů, co náš sen ovlivňuje, např. ztratíme-li v noci přikrývku, sníme o tom, že jsme nazí, či že jsme zapadli do sněhu, vyčnívají-li vám nohy přes okraj postele, může se vám zdát, že padáte do propasti, když máte hlavu pod polštářem, může nás „cosí“ škrtil atd.

A samozřejmě, že sen se ráno rozplyne, víme, že jsme snili a můžeme z toho mít dobrý pocit, ale i špatný. Mnohdy nevíme, o čem se nám zdálo, ale na to už jsme zvyklí. Na druhé straně se stává, že neobvyklé sny si pamatujeme až moc živě, mnohokrát se stane, že se i sen opakuje, či že ve snu naleznete odpovědi na dlouhodobé otázky. A proto je podle mě dobré mít svůj vlastní snář. Já mám Velký snář Dagmar Kludské, ten seženete skoro všude do 200 Kč.

A teď nějaký příklad snu:

- A - autostop provádět - dej si pozor na ztrátu!
- B - bát se - sportuj! Sic všechno prohraješ!
- C - celebritou být - dočkáš se pocty, zviditelnění!
- Č - červ - v rodině vypuknou hádky!
- D - devět (číslo) - vyhraješ a vyděláš si velkou sumu!
- E - elektrizován - smrtelné nebezpečí!

- F - falešný být - ostuda je na dosah ruky!
- G - gumovat - urovnej si staré resty!
- H - had, šlápnout na něj - nevěř přátelům, zklamou tě!
- Ch - chobot - věšti v lásce štěstí!
- I - idiot - velká radost!
- J - slyšet své jméno, - blízký člověk je v nouzi!
- K - kanec - vyvázneš z nebezpečí!
- L - lodivod - tvůj osud se zlepší!
- M - Marfan, vidět ho - seznámíš se s podivínem!
- N - nádor mít - zvolíš dobrou taktiku!
- O - odplout - budeš cestovat!
- P - pes mrtvý - zlé znamení!
- R - rozcestí - hledáš směr svého života!
- Ř - řeznictví - budeš se mít jako prase v žitě!
- S - sedat si - odpočiň si, potřebuješ to!
- Š - štekot - pomlouvají tě tví nejbližší!
- T - tuk - obrat v životě!
- U - upír - nečistota, vliv zlých duchů!
- V - vidle - stále ti něco uniká!
- X - písmeno X - seznámíš se s neznámou osobou!
- Z - zásoba - máš strach z budoucnosti!
- Ž - žena stará - žárlíš a pomlouváš!

-oxy-

BLBINA

Tato úloha je zajímavá tím, že zadání obsahuje zároveň i řešení, úloha vlastně pojednává sama o sobě. Většinou čím déle někdo úlohu čte, tím se mu zdá nepochopitelnější a nesmyslnější, a tím nesmyslnější řešení ho napadají, aby nakonec zjistil, že řešení je skutečně velmi prosté. Posuďte sami.

Zadání: Pokuste se uhodnout, čím je tento text neobvyklý. Čtete jej pozorně, není to jednoduchý úkol. Nehleďte v něm chyby nejsou v něm ukryty. Nezdržujte se přemýšlením o jeho skrytém smyslu, nepokoušejte se objevit kód, nejde totiž o šifru. Rovněž nic nepočítejte. To, co je v něm ukryto, nelze zjistit početními úkony. Pochopitelně nejde o trik. Jde jen o velkou pozornost, kterou musíte upnout ke všem slovům. V tomto textu, který jste již z poloviny přečetli, není nic dvojsmyslného. V čem to tedy vězí? Když tento text prostudujete s plným soustředěním, uhodnete, v čem tkví jeho kouzlo. Použijte logiky, důvtipu, postřehu, všech svých detektivních schopností. Nečtete jej jen jednou, první přečtení nic neřekne. Zkuste jej přečíst znovu. Seberte všechny svůj vtíp. Pozor! Nelušťte déle než hodinu. Řešení je prosté. Budete se divit.

- eifel -

Nalezeno v e-mailové schránce.

Tento článek by mohli vzít za vzor především maturanti. Myslím, že byl inspirován samotnými politiky, vždyť těch pár řádek je vlastně o ničem, ale na první pohled se zdá, že přeci o něčem je. Takže, milí maturanti, nezapomeňte: kecat, kecat a kecat :-)!
-éro-

To sou věci!!!

V souvislosti s výukem na Cmabridge Uinertisy Vlšyo njaveo, že nzeáleží na pořadí psíem ve solvě. Jedná dleuitzá věc je, aby bly pnvri a psoelndí pímesna Na srpváém mstíe. Zybetk mžue být totánlí sěms a vy to přoad bez porlbmeů pečtete. Je to potro, že ldiksý mezok netče kdaže pensímo, ale svolo jkao cleek. Zjiamvaé, že?? Nbeo vy mi sand nrezomutíe?! Tak v tom pířapdě čtete kdaže pensímo, což dlějaí jen šokálci, tžkae hdajy zápkty do šloky a Bevzehšeo si peřtčtee až pak. No jo, ale jak se to doívzte, kydž mi nrezomutíe? Tak nic, pjeu janik příejnmé pčonetčíko! Mtěje se kárnse!!!!

Martin Voráček, 1.S

KELTSKÝ STROMOVÝ HOROSKOP

V severských oblastech, jako například v Irsku, kde je hvězdná obloha zahalena tmavými dešťovými mraky, se lidé dříve řídili podle jiných znamení než podle hvězd. Druidové, mudrci starých Keltů, objevili v hlubinách lešů vlastní kalendář "Stromový koloběh".

Dub (21. 3.)

- + vytrvalý, kladný vztah k životu
- bezohledný, tvrdohlavý

Líska (22. - 31. 3. a 24. 9. - 3. 10.)

- + laskavý, praktický
- netrpělivý, marnotratný

Jeřáb (1. - 10. 4. a 4. - 13. 10.)

- + duchaplný, důsledný
- nevyrovnaný, svéhlavý

Javor (11. - 20. 4. a 14. - 23. 10.)

- + dynamický, životaschopný
- snadno vznětlivý, náročný

Jabloň (25. 6. - 4. 7. a 23. 12. - 1. 1.)

- + laskavý, vždy ochotný pomoci
- náladový, zadumaný

Jedle (5. - 14. 7. a 2. - 11. 1.)

- + vážný, zdrženlivý
- nedůvěřivý, uzavřený

Jilm (15. - 25. 7. a 12. - 24. 1.)

- + cílevědomý, tvůrčí
- podivínský, necitelný

Cypřiš (26. 7. - 4. 8. a 25. 1. - 3. 2.)

- + tolerantní, vynalézavý
- kolísavý, sarkastický

Cedr (14. - 23. 8. a 9. - 18. 2.)

- + důvěřivý, ostražitý
- nezdrženlivý, zvědavý

Borovice (24. 8. - 2. 9. a 19. - 29. 2.)

- + pečlivý, pilný
- marnotratný, domýšlivý

Vrba (3. - 12. 9. a 1.-10. 3.)

- + obětavý, vizionářský
- puntičkářský, omezující své okolí

Ořech (21. - 30. 4. a 24. 10. - 11. 11.)

- + velkorosý, vytrvalý
- neklidný, melancholický

Topol (1. - 14. 5., 5. - 13. 8. a 4. - 8. 2.)

- + živý, spontánní
- nejistý, nerozumný

Kaštan (15. - 24. 5. a 12. - 21. 11.)

- + sebekritický, plný humoru
- váhavý, tvrdohlavý

Jan (25. 5. - 3. 6. a 22. 11. - 1. 12.)

- + odolný, svobodmilovný
- tvrdohlavý, panovačný

Habr (4. - 13. 6. a 2. - 11. 12.)

- + odolný, veselý
- zapomnětlivý, přecitlivělý

Fík (14. - 23. 6. a 12. - 21. 12.)

- + něžný, tolerantní
- rozervaný, rád přehání

Bříza (24. 6.)

- + bystrý, vděčný
- nedůtklivý, tvrdohlavý

Buk (22.-12.)

- + vytrvalý, pořádkumilovný
- přísný, pedantský

-brin-

Chci zas v tobě spát / LUCIE

G G7maj Em C G G7maj Em C D

G Hm
Mlčíš a svět je řany záhadou,
Em
stává se pro mě hany,
C
když dračí drápy tnou,
G Hm
temnice tmavá vríská, bleskne tmou,
Em C
mý vlasy loučí víská, letí nad vodou
D
a hrubý síly vzývám,
C G
snídám bezpráví,
D
tvý voči v hlavě vidám,
Am

je to všechno jedna velká síla,
Em
jestli se vážně hodíš,
C
nevím nejdu spát,
D
na kolejk kluky vodiš a
C
ráno se chceš brát,
Em
jestli se ke mně hodíš,
C
snad jdu k tobě spát,
D
s láskou se vůni brodíme,
C
postelový království
D C
za koně nechce se mi dát,
C D
jsem na tom stejně
D Em
mám tě rád,
C D
jablkem, jablkem nejsi,
Am
kousnu hloubš a zlíbám tě celou
C D
mersi, jó mersi, tak opustit zoufalců ráj,
D
chci zas v tobě spát.

Em Em Em Em C C Am Am C D

Říkáš, že svět je krásnej, svět je zlej,
až naše hvězda zhasne, haudy haudy hej,
štěstím se lůza rodí, neříkám,
hledá pravdu, rodí, neví, nesvlíká
se láska
a hrubý síly vzývám,
snídám bezpráví,
tvý voči v hlavě vidám,
je to všechno jedna velká síla,
jestli se vážně hodíš,
nevím nejdu spát,
na kolejk kluky vodiš a
ráno se chceš brát,
jestli se ke mně hodíš,
snad jdu k tobě spát,
s láskou se vůni brodíme,
postelový království
za koně nechce se mi dát,
jsem na tom stejně
mám tě rád,
jablkem,
jablkem nejsi,
kousnu hloubš a zlíbám tě celou
mersi, jó mersi, tak opustit zoufalců ráj,
chci zas v tobě spát.

Em Em Em Em C C Em Em C D

Em
Sami se k břehům kloníme,
C
sami jak bezvládněj proud,
Em
sami se proti vlnám stavíme,
C
sami se chceme zbavit těch pout,
Em
sami se k břehům kloníme,
C
sami jak bezvládněj proud,
Em C D
sami se proti vlnám stavíme.

C D
Jsem na tom stejně
D Em
mám tě rád,
C
jablkem,
D
jablkem nejsi,
Am
kousnu hloubš a zlíbám tě celou
C D
mersi, jó mersi, tak opustit zoufalců ráj,
D Em
chci zas v tobě spát.

INZERCE

PRODÁM

● originální CD no Angeles, nové, nehrané, cena dohodou
lincyy@quick.cz

● stěrač na ponorku, při rychlém jednání sleva
usa@army.com

● lehký kulomet MP 40, německá výroba (1943), dva plné zásobníky, funkční - s bohatou historií, vhodný jak pro studenty, tak i pro učitele.
z@seznam.cz

● CD ENYA The Best of. Cena dohodou
lincyy@quick.cz

● Toyota COROLA r. v. 89, TP 12/05, tmavězelená metalíza, 3x dveře, střešní okno, vyvářka.
Cena 27.000 Kč
asule@email.cz

● Fiat 126 P (Maluch) r. p. 87, TP 2005, cena 10.000 Kč
asule@email.cz

KOUPIM

● Bas. kytaru, nejlépe čtyřstrunnou
lincyy@quick.cz

● čtvrté album Metaliky (Metalika Best)
z@seznam.cz

VTIPY

Soudní proces v Grónsku: Obžalovaný, kde jste byl v noci od 21. září do 20. března?!

Pane doktore, já jsem strašně alergický na nechápavé lidi -
- Cože???

Vybral: -les-

OSMISMĚRKA

Máš problém?
Jsi smutný (á)?
Chtěl (a) bys pochovat?
Přijď k nám...
(Řešení v osmisměrce)

NEŘESTI, NIJAK, NIRVANA,
KABÁT, BEATLES, DENÍK,
STANDA, BERKY, KRAB, ČAS,
KRY, LEŽ, PEC, RÁJ,
RÁKOSNÍČEK, KIKI, IDIOT,
KELT, VÁČEK, BERAN,
JASÁNEK, ELSA, INICIATIVA,
BYLINA, EROPLÁN, IKONA,
KAVÁRNA, KŘEČANY.

Vyrobil: - les -

P	K	I	K	I	O	T	Á	B	A	K
H	R	Ř	E	N	I	R	V	A	N	A
E	Y	B	Č	I	N	J	Á	R	Í	J
Ú	K	N	Í	C	S	A	Č	K	S	I
C	R	Á	N	I	T	S	E	Ř	E	N
Ž	E	L	S	A	A	Á	K	E	L	T
S	B	P	O	T	N	N	T	Č	T	O
A	N	O	K	I	D	É	A	A	A	I
A	N	R	Á	V	A	K	Í	N	E	D
V	B	E	R	A	N	I	L	Y	B	I